

vist i disse har en temmelig stor Betryggelse; det kan gjerne være, at man igjennem dem kan faae en temmelig tilstrækkelig og betryggende Kundskab om de Personer, som ansøge. Men jeg tror dog, at der er Anledning til at give Menighederne Leilighed til at gjøre et nøiere Beksjendtskab med Ansøgerne. Det ærede Medlem, der sidst talte, yttrede, at han ikke vilde udtale sig om Valgprædikener, fordi der ikke forelaa noget Forslag derom. Jeg skal dog tillade mig at bringe dem paa Bane. Jeg troer, at det vilde være ønskeligt, at Udvalget fik Ret til at begjære Afgang for Menigheder til at faae indtil 3 af de Ansøgere, som det maatte udpege, at høre, for at prøve, hvordan de forestod Gudstjenesten, og hvordan de forkynde Ordet. Jeg tror, at dette vilde bidrage til et endnu større og fyldigere Kendskab til dem, der kunde blive Menighedens Præst, end der blot og bart kan naaes gennem Ansøgningen og Attester. Jeg kjender godt de Indvendinger, som man har reist mod disse Valgprædikener; men jeg har den Tro, at enhver Præst, at enhver Mand, som søger det vigtige og hellige Hverv at virke i en Menighed som Sjælesørger, vil være saa alvorlig, at han ikke vil lade sig lede ved en saadan Prædiken af andre Hensyn end dem, som virkelig høre til hans Kalb. Og det er dog virkelig aabenbart, at Maaden, hvorpaa en Mand forkynder Ordet, har stor Indflydelse paa, hvordan det virker i Menigheden. Selv Organet har Indflydelse, om end Indholdet af Prædikenen naturligvis størst virker. Jeg indrømmer naturligvis, at alt dette ikke kan bedømmes efter een Prædiken; men ved at høre Ordet forkyndt, ved at see Gudstjenesten ledet af en Mand og ved at tale med ham, faaer man alligevel en bedre Dom om ham end ved alene at see paa hans Ansøgning. Jeg skal derfor henstille, om der ikke kan foretages den Ændring i Lovforslaget, at Menighedsudvalget skal have Ret til at forlange, at Menigheden faaer indtil 3 af Ansøgerne at høre. Der er endnu et Punkt i Lovforslaget, som jeg, skjøndt jeg ikke anseer det for saa vigtigt som de andre, dog vil omtale med det Samme, at jeg har Ordet. Det er den Bestemmelse i § 2, at der ved

Afgjørelsen af, hvilke Embeder en Candidat skal kunne søge, skal tages Hensyn til Gramenscharakteren. Jeg kan vel ikke sige, at jeg har nogen stærk personlig Erfaring om, hvordan en saadan Charakter kommer tilstede; men ved at tale med Andre har jeg faaet en temmelig stærk Overbeviisning om, at det for en stor Deel berøer paa Held, hvordan Ens Gramenscharakter bliver. Det berøer paa Held, siger jeg, og paa, om de Spørgsmaal, som de enkelte Candidater faae, ere saadanne, som de netop ere hjemme i, eller som de tilfældigvis ere mere fremmede for. Men er det saaledes, da forekommer det mig urigtigt, at det i Loven skal optages, at der skal tages Hensyn dertil. Ministeren vil jo ligesuldt have Leilighed til at tage Hensyn dertil. Der ved at han kan henlægge indtil Halvdelen af Ansøgningerne, kan han jo ogsaa tage Hensyn dertil. Men at en Bestemmelse derom skal optages i Loven, forekommer mig, som sagt, urigtigt, thi det er vist, at Mangfoldige, som ved Gramen have faaet 2den Charakter, kunne være overordentlig dygtige Mænd og kunne have en overordentlig Gave til at forkynde Ordet og til at virke som Sjælesørger. Det kan følgerig ikke nægtes, forekommer det mig, at det ikke vil være ganske rigtigt, at der kommer til at staae i Loven, at der skal tages Hensyn til Gramens-Charakteren, og jeg maa derfor ønske, at de paagjældende Ord komme til at udgaae af samme. — Forøvrigt skal jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget paa det Bedste.

Fischer: Vanffeligheden ved paa en syldestgjørende Maade at ordne Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præst ligger efter mit Skjøn væsentlig deri, at der gjør sig forskjellige Retninger gjældende indenfor den samme Menighed. Dersom dette ikke var Tilfældet, vilde Ordningen af Menighedens Deeltagelse i Præstevalgene frembyde saa Vanffeligheder. Men, er det Tilfældet — og jeg tror, at det i Reglen er Tilfældet —, da maa man fornemmelig netop holde sig denne Omstændighed klart for Øie, naar man fastsætter Regler i den omspurgte Henseende, og man maa opfaaste sig det Spørgsmaal, hvad Fol-